

Cyklus: Duchovná premena

Vitalij Olijnik

8. časť: Pôst ako nástroj premeny človeka

Dnes pokračujeme v cykle Duchovná premena. Máme už máme ôsmu tému v poradí v tomto cykle. Kladieme si otázku o tom, ako podľa Biblie prebieha zmena ľudskej osobnosti? Ako človek duchovne rastie? Ako sa človek fakticky mení? Študujeme nástroje, ktoré sú dané Bohom, ktoré sú predstavené vo Svätom písme nato, aby tento duchovný rast prebiehal.

Tieto nástroje sú práve tým, čím sú - nástrojmi. To nie sú spôsoby, ako si zaslúžiť Božiu milosť a Božiu priazeň, to nie sú cesty, aby sme si kúpili miesto v Božom kráľovstve. Sú to práve spôsoby, nástroje, sú to okolnosti, v ktorých nás Hospodin môže meniť. To je zmysel a miesto toho v duchovnej skúsenosti, o čom hovoríme v tomto cykle kázni.

A naša dnešná téma je „pôst“. Pozrieme sa na tento nástroj, ktorý nám Boh zanechal nato, aby človek mohol duchovne rásť.

Najskôr si povieme definíciu: čo je to pôst. Pozývam vás otvoriť si 2. list Korinským 11. kapitolu a prečítame si verš 27. Apoštol Pavel tu vymenováva mnohé okolnosti, ktoré zažíval a zažíva kvôli kázaniu Božieho slova a hovorí: *„v námahe a lopote, často v bdení, o hlade a smäde, veľa rás o pôstoch, v zime a nahote“*.

Čo je to pôst? Akú by ste zadefinovali, akú definíciu by ste dali, čo je to pôst?

Pôst je zdržanie sa od jedla. To je tradičná a správna definícia pôstu. Je to zdržanie sa od jedla. No, určite ste si všimli dva podobné termíny, ktoré som prečítal v tomto verši. Ktoré sú to? Na jednej strane sa tu uvádza hlad a smäd, a na druhej strane pôst.

„v námahe a lopote, často v bdení, o hlade a smäde, veľa rás o pôstoch ...“ (2. list Korinským 11,27)

Ako sa ukazuje, zdržanie sa jedla, hlad a smäd, to ešte nemusí byť pôst. Pôst vo svojej podstate znamená niečo hlbšie. A v Biblii teda sa systematicky používajú úplne iné slová na opis na jednej strane zdržania sa od jedla a pôstu na druhej strane. Keď máme na mysli Bibliu, ktorá bola napísaná po príchode Mesiáša na svet, keď hovoríme o evanjeliách a listoch, tak slovo, ktoré opisuje „hlad“, je grécke slovo „limos“.

Takto sa toto slovo prekladá napr. v evanjeliu Lukáša, 15. kapitole. Lukáš 15. kapitola, verše 14 a 17. Lukáš 15,14 a 17: *„14 Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trieť núdzu...“* Slovo „hlad“ je tu „limos“. Rovnako je to v 15. kapitole, verši 17. *„17 ... „Koľko nádečníkov u môjho otca má chleba nazvyš a ja tu hyniem od hladu (limos).“*

Na opísanie pôstu sa používa úplne iné grécke slovo „nesteá“. Toto slovo sa buď vo forme podstatného mena alebo vo forme slovesa „nesteo“ vždy používa práve pre pôst. Je to je stav, ktorý sa veľmi odlišuje od hladu. Toto slovo práve označuje pôst, a nie hlad. Preto k tejto

definícii, ktorú už mnohí počuli - teda, že pôst je zdržanie sa od jedla - treba pridať ešte jeden kvalitatívny rozmer.

Veľmi dobrú definíciu som našiel v knihe Richarda Foster, ktorá sa volá "Celebration of discipline". Tam je napísané na strane 61, že „pôst je zdržanie sa od jedla kvôli duchovným cieľom“. Toto je úplná definícia pôstu. Pôst je zdržanie sa od jedla kvôli duchovným cieľom. A práve preto sa pôst odlišuje napríklad od politickej hladovky, pri ktorej tiež človek nič neje, alebo od protestnej hladovky. Pôst sa odlišuje aj od očistných dní, od hladovky s cieľom schudnúť, uzdraviť sa, vyliečiť sa atď.

Pôst je vo svojej podstate je také zdržiavanie sa od jedla, ktorý sleduje duchovné ciele. O aké konkrétne ciele ide?

Na túto tému sme v minulosti sme v našom centre mali celý cyklus kázni o pôste, a tam sme podrobne rozoberali rôzne rozmery pôstu, prednosti pôstu, požehnania pôstu a myslím si, že by nebolo zlé za nejaký čas túto tému znovu otvoriť a študovať pre tých, ktorí sa k nám pripojili pred mnohými rokmi.

No dnes budeme hovoriť len o jednom duchovnom rozmere pôstu: o pôste ako prostriedku premeny. Teda, dnes nás pôst nebude zaujímať celkovo, ako jav, ako princíp, ale len tá časť, ktorá sa týka premeny ľudskej osobnosti.

Takže sme si povedali definíciu pôstu a teraz mám otázku: Je vo Svätom písme nariadenie, aby sme sa postili? Existuje také prikázanie? Vyzýva nás k tomu Biblia? Ktoré v poradí je to prikázanie? Chápete, že vás touto otázkou chcem nachytať?

Pretože termínom „prikázanie“ väčšina ľudí myslí Desatoro, tam je jedna a druhá doska, no tam niet prikázania o pôste. Niektorí myslia pod slovom „prikázanie“ všetkých 613 prikázaní Tóry (5 kníh Mojžišových). A iní hovoria o tom, že prikázanie je to, čo nám Hospodin prikázal t.j. povedal, že to máme robiť v celom Svätom písme.

Preto si podme prečítať aspoň niekoľko úryvkov, kde je jasne vyjadrená výzva, aby sme sa postili. Treba, aby sme si vytvorili aspoň taký základ, aby sme sa presvedčili, že Boh nás k tomu povoláva.

Prvé miesto je kniha proroka Joela 1. kapitola, verš 14. Joel 1,14: *„Vyhláste pôst! Zvolajte slávnostné zhromaždenie! Zhromaždite starších, všetkých obyvateľov krajiny do domu Hospodina, vášho Boha, a volajte o pomoc k Hospodinovi!”*

Ako sa to volá to, čo sme práve prečítali? Je to výzva. Je to pozvanie, je to nariadenie. Vyhláste pôst! Oznamte to zhromaždeniu, nech sa všetci zídu, a budeme sa modliť, hovorí prorok Joel, keď tlmočí Božie slová.

U toho istého proroka čítame v 2. kapitole, verš 15. Joel 2,15: *„Zatrúbte na trúbu na Sione! Vyhláste pôst, zvolajte slávnostné zhromaždenie!”*

A ďalej sa opisuje, čo treba urobiť ďalej. Znovu sa zhromažďuje celý ľud a modlitba sa vznáša k Hospodinovi.

Takže vidíme výzvy postiť sa v Starom zákone, v kanóne kníh napísaných pred začiatkom nášho letopočtu. A takisto sa pozrieme na vyjadrenia Ježiša, ktoré nájdeme na stránkach evanjelií.

V prvom rade je to evanjelium Matúša 6. kapitola, verše 16-18. Matúš 6,16–18:

„16 Keď sa postíte, netvárite sa zachmúrene ako pokrytci. Predstierajú skormútenú tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru, hovorím vám: Už majú svoju odplatu. 17 Ale keď sa ty postíš, pomaz si hlavu a umy svoju tvár, 18 aby nie ľudia videli, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí ti zjavne.“

Čo znamenajú tieto slová? Povedzte, je tu napísané „musíš sa postiť“ alebo je tu rovno príkaz „posti sa“? Nie, takto to nie je napísané. Na druhej strane, nie je tu ani napísané: „ak“ sa postíš, tak urob to a to. Takto to nie je napísané, však? Je tu napísané: „keď“ sa postíš. Čo sa tým myslí? Že je to bežná časť života veriaceho človeka.

Nie je tam „musíš“, pretože výzva už zaznela. V Starom zákone je prax postiť sa jasne potvrdená, preto netreba dávať znovu to isté prikázanie o pôste. Kristus nehovorí, že si povinný to robiť. Nie. Na druhej strane sa ani nehovorí: ak sa budeš postiť. Je tu napísaná formulácia: keď to budeš robiť. Formulácia je taká, že pôst sa berie ako niečo samozrejmé, ako normálna, prirodzená, bežná súčasť duchovného života veriaceho človeka.

Druhé miesto z úst Ježiša je v evanjeliu Matúša 9. kapitole, verše 14-15. Matúš 9,14-15: *„14 Vtedy prišli k Nemu Jánovi učeníci a hovorili: Prečo sa my a farizeji často postíme, a Tvoji učeníci sa nepostia? 15 A Ježiš im povedal: Či môžu ženíchovi priatelia smútiť, kým je ženích s nimi? Prídu však dni, keď im ženích bude vzatý a potom sa budú postiť.“*

Ježiš Kristus hovorí moji učeníci sa nepotrebujú postiť, pretože ženích je s nimi. Ženích je v tomto prípade Ježiš Kristus. Priatelia ženícha sa tešia, že sú spolu s ním. Keď Kristus bol fyzicky prítomný na zemi, komunikoval s nimi, učil ich atď. medzi nimi, tak nemali dôvod na pôst. No Kristus hovorí, že nastane čas, kedy im ženích bude odňatý. Ježiš odíde znovu do neba a oni zostanú sami, a je povedané, že potom sa budú postiť. Nielen, že sa môžu postiť, ani tam nie je napísané, že sa budú musieť postiť, ale budú sa postiť. Teda, stane sa to. A toto vyjadrenie „potom sa budú postiť“ pokrýva časové obdobie od nanebovstúpenia Ježiša až po nastúpenie Božieho kráľovstva. My žijeme práve v tom čase, v tom období, na ktoré sa vzťahujú slová Ježiša Krista: „budú sa postiť v tých dňoch“.

Tak, zisťujeme, že Božia vôľa ohľadom pôstu a predurčenosť pôstu ako formy duchovného rastu je vo Svätom písme vyložená ako výzva alebo ako potvrdenie, že pôst je niečo prirodzené, samozrejmé a potrebné.

Budeme sa postiť? Keď na túto otázku odpovedáme „áno“, vtedy je naša vôľa rovnaká ako Ježišova vôľa. Ak odpovedáme „nie“, tak naša vôľa nie je taká ako Ježišova vôľa. Božia vôľa je, aby pôst bol súčasťou duchovného života veriacich ľudí.

Takže, zatiaľ sme si rozobrali otázku definície pôstu a po druhej, otázku, či je pôst pre nás výzvou, prikázaním, nariadením.

A teraz to hlavné. Aký má byť pôst, aby naozaj slúžil ako prostriedok premeny? Ako sa postiť tak, aby pôst pomáhal každému z nás duchovne rásť?

Prvú otázku, ktorú si treba položiť, aby sme sa dostali odpoveď na tú hlavnú otázku, znie takto: Kto je v centre pôstu - človek alebo Boh?

Podme sa pozrieť na niekoľko úryvkov z Biblie. Prvý je z evanjelia Lukáša, 2. kapitoly, verše 36-37.

Lukáš 2,36-37: „36 A žila vtedy aj prorokyňa Anna, dcéra Fanuelova, z kmeňa Ašer. Bola pokročilá vekom a žila s mužom sedem rokov od svojho panenstva; 37 bola to vdova osemdesiatštyriročná, ktorá nevychádzala z chrámu, pôstom a modlitbami slúžiac Bohu vo dne v noci.“

Takže, komu slúži pôstom? Bohu. Je to veľmi dôležitá myšlienka. Pôst, ktorý premieňa človeka, je zameraný na Všemohúceho. Je napísané: pôstom a modlitbou slúžila Bohu. Pôst je vo svojej podstate podľa tohto úryvku bohoslužba. A samotný termín bohoslužba znamená, že slúžia Bohu.

A o tom, ako preveriť, či pôst je službou Bohu alebo službou sebe, dnes určite musíme mať jasno na základe Svätého písma.

Skutky apoštolov 13. kapitola, prvé tri verše. Ešte jeden úryvok, ktorý nám pomôže správne odpovedať na otázku: Kto je v centre pôstu - Boh alebo človek?

Skutky 13,1-3: „1 A boli v Antiochii, v tamojšom sbore, niektorí proroci a učitelia ... 2 Keď slúžili Pánovi a postili sa, povedal im Duch Svätý: „Oddel’te mi Barnabáša a Saula na dielo, na ktoré som ich povolal.“ 3 Nato sa postili a modlili; potom kládli ruky na nich a prepustili ich.“

Znovu tu vidíme, že pôst je spojený so službou Bohu. Oni slúžili Pánovi a postili sa. Pôst je forma bohoslužby. Takže, v centre pôstu sa nachádza Boh a nie človek. Keď sa robí pôst (a nie je to len hladovka alebo zdržiavanie sa od jedla), tak v centre tejto duchovnej činnosti má byť Hospodin. Vtedy bude pôst prostriedkom na premenu človeka.

Druhá otázka, ktorú si treba položiť, aby sme sa ubezpečili, že náš pôst funguje, znie takto: Koho vôľa je v centre pôstu - ľudská alebo Božia vôľa? Keď sa vám zdá, že otázka je ľahká, počúvajte ďalej. Koho vôľa je v centre pôstu - ľudská alebo Božia? Pozrieme sa. Izaiáš 58. kapitola, verše 1-4.

Izaiáš 58,1-4, prorok hovorí: „1 Volaj z plného hrdla a neustávaj, zvýš svoj hlas ako trúba. Oznam Môjmu ľudu jeho neprávosti a Jákobovmu domu jeho hriechy.“

Urobíme pauzu. K čomu Boh vyzýva proroka? Odhaliť neprávosti a hriechy ľudu, áno? A má to robiť hlasno ako trúba, nezdržiavať sa. Treba jasne odkryť neprávosti a hriechy. No keď sa

pozeráme nato, ako je tento ľud opísaný, čo robí, tak to vyzerá, akoby sme nemali žiadne dôvody na znepokojenie. Posúďte sami.

„2 Oni ma každý deň hľadajú“, ... Predstavte si, aké požehnanie. „Oni ma každý deň hľadajú a chcú poznať Moje cesty“ ... Takých by sme chceli mať v cirkvi! ... a tu je problém: „ako národ, ktorý koná spravodlivo a neopúšťa zákony svojho Boha“.

Takže, o čom sa tu v skutočnosti hovorí? O pokrytctve. O pretváрке. Áno, oni ma hľadajú, chcú poznať moje cesty. Akoby. Taký dojem sa vytvára, tak sa zdá, tak to vyzerá.
“2 ako národ, ktorý koná spravodlivo a neopúšťa zákony svojho Boha”.

*“2 Pýtajú sa ma na spravodlivé nariadenia”, teda modlia sa k Bohu, “túžia po Božej blízkosti”. No všetko to súvisí so slovom “ako”, pretože v skutočnosti sa deje toto:
„3A hovoria: Prečo sa postíme, keď Ty to nevidíš, kajáme sa a Ty to neberieš na vedomie.”*

Boh odpovedá: *„3B Hľa, v deň svojho pôstu uplatňujete svoju vôľu a vyžadujete ťažkú prácu od iných”.*

Takže ľudia, ktorí sa opisujú v Izaiášovi 58. kapitole, sa postili pre koho? Pre seba. Teda, Boh nebol v centre ich pôstu. A po druhé, keď si položíme otázku o vôli: Koho vôľa je v centre pôstu - ľudská alebo Božia? Odpoveď znie: ľudská.

Zopakujeme: *„Hľa, v deň svojho pôstu uplatňujete svoju vôľu a vyžadujete ťažkú prácu od iných”.*

„4 Ajhľa, postíte sa pre svár a zvady, aby ste mohli biť drzou päťou iných. Váš dnešný pôst nie je taký, aby váš hlas bolo počuť na výsosti.”

Predstavte si, že človek sa postí pre svár, pre zvady, aby drzou rukou bil iných. A ďalej sa opisuje: zdvíhaš prst, hovoríš urážlivo atď. Mnohí sa takto postia. Nedá sa povedať, že sa nepostia, no čo do svojej podstaty, tento pôst nie je zacielený na Boha. V centre tohto pôstu nie je Božia vôľa, ale vôľa človeka.

Teraz sa pozrieme na ešte jedno miesto vo Svätom Písme a potom vám dám veľmi otvorenú otázku.

Kniha proroka Zachariáša 7. kapitola, 1-5: *“1 Vo štvrtom roku kráľa Dária, vo štvrtý deň deviateho mesiaca, kisléva, Zachariášovi zaznelo slovo Hospodinovo. 2 Bétel poslal Sar-Ecera a Regem-Melecha s jeho mužmi vyprosiť si priazeň od Hospodina 3 a opýtať sa kňazov, ktorí boli pri dome Hospodina mocností, i prorokov: Mám ešte plakať a postiť sa v piaty mesiac, ako som to robil mnoho rokov? 4 Vtedy mi zaznelo slovo Hospodina mocností: 5 Povedz všetkému ľudu tejto krajiny aj kňazom: Keď ste sa postili a trúchlili v piatom a siedmom mesiaci za oných sedemdesiat rokov, naozaj mne ste sa postili?”*

Teda, predstavte si: 70 rokov sa postili aj plakali a pre koho to robili? Odpoveď znie: nie pre Boha! Teda, Boh nebol v centre, Božia vôľa tu nebola tým hlavným!

Teraz nasleduje tá otvorená otázka pre vás: „Keď sa postíte, v akých situáciách, za akých okolností sa postíte?“ Odpovede môžu byť: „aby som sa uzdravil, aby mi Boh poslal dobrú prácu, aby mi Boh poslal dobrú nevestu „ atď. Teda čo je tu na prvom mieste? Sám človek a jeho potreby.

Postím sa a modlím sa nato, aby som svoju modlitbu ešte viac posilnil. Keď okrem modlitby človek ešte aj neje, vtedy akoby modlitbe pridával väčšiu váhu a v tom prípade jeho želania a túžby prevážia a jeho vôľa sa naplní. Zvyčajne sa človek spravidla postí, aby sa jeho vôľa naplnila. Je to tak alebo to tak nie je? Najčastejšie to je tak. A preto keď sme si dali otázku: „Kto je v centre vášho pôstu a či vôľa je to?“, táto otázka je kľúčová.

Boh však odpovedá aj na takúto modlitbu a pôst (kde je v centre ľudská vôľa), pretože nás miluje a chce, aby sme počas pôstu pocítili nadprirodzený Boží dotyk a aby sme pochopili, že je naozaj reálny a že nám naozaj pomáha.

No pôst, ktorý Boh očakáva, v ktorom je sústredená reálna sila - pôst, ktorý nepochybne privádza človeka k premene - takýto pôst je iný. Tento pôst sa vždy začína u Boha a od Božej vôle.

V takomto stave človek robí to, čo robili predstavitelia Božieho ľudu v knihe Sudcov 20,26-28: *„26 Všetci Izraelci, všetok ľud, vystúpili a prišli do Bételu. Plakali a zostali pred Hospodinom, postili sa v ten deň do večera a obetovali spaľované obete a obete spoločenstva pred Hospodinom. 27 Potom sa Izraelci dopytovali Hospodina - tam bola totiž v tom čase truhla zmluvy Božej 28 a Pinchás, syn Áronovho syna Eleázára, konal pri nej službu v tom čase - a hovorili: Máme ešte raz vytiahnuť do boja proti našim bratom, Benjamíncom, a či máme od toho upustiť? Hospodin odpovedal: Vytiahnite, lebo zajtra vám ich vydám do rúk.“*

Načo sa teda zišli? Aby sa dozvedeli Božiu vôľu, čo majú robiť. Preto sa postili a modlili. Toto je vzor pôstu! Boh je v centre, jeho vôľa je v centre a človek k nej vzhliada.

Teraz sa pozrieme na 3 príklady v Svätom Písme, kde sa ukazuje práve takýto cieľ pôstu (Boh a jeho vôľa v centre záujmu):

1. príklad: Žalm 69,11: *11 Keď som plakal a v pôste si trápil dušu, vyšiel som na posmech.“*
RU preklad Biblie (Kulakov - verš 11): *„11 Keď som plakal a dušu svoju pôstom skrotil (ukáznil).“*

Aký bol cieľ Dávida? K čomu poslúži jeho pôst? Pôst mu pomohol na skrotenie duše. Pôst podľa Dávidovej skúsenosti bol spôsob, ako získať silu nad samým sebou a svojou dušou. Je to spôsob a cesta skrotenia (ukáznenia) svojich zlých návykov. Dávid hovorí toto: „Vďaka pôstu budem ovládať sám seba“.

Teda namiesto prístupu podľa princípu – „chcem prácu, zdravie, nevestu ... a plus sa k tomu aj postím, aby Hospodin videl moju smutnú tvár a dal mi to, čo chcem“ - namiesto takého prístupu Dávid dáva otázku: „Bože, akou cestou môžem svoje chute, želania, sny pokoriť tak, aby sa moja vôľa stretla s Tvojou vôľou?“

Pôst, ak je jeho podstatou Bohoslužba, je spôsob, ako pokoriť svoju dušu.

2. príklad: Matúš 4,1-4: „1 Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. 2 A keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, napokon vyhladol. 3 Tu pristúpil pokušiteľ a povedal mu: "Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby." 4 On odvetil: "Napísané je: 'Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.'"

Skúsenosť 40-dňového pôstu nám ukazuje príklad pôstu, kde v centre je Boh a dosiahnutie Božej vôle v živote človeka. Povedzte: Kto viedol Ježiša na púšť? Duch Svätý.

Z toho sa dozvedáme, že keď sa Ježiš mal stretnúť s diablom (duchom zla), bolo veľmi potrebné, aby sa nachádzal v náležitom stave k danej príležitosti - aby sa mohol stať v tomto boji víťazom! Záver z toho je taký, Ježiš použil pôst ako zbraň v boji s diablom. Pôst bol spôsob, nástroj, aby obstál a zvíťazil.

V týchto slovách, ktoré sme si prečítali, je veľmi vážna Antitéza t.j. veľmi dôležité protirečenie dvoch svetov, dvoch realít. Pokušiteľ núka chlieb a Ježiš odpovedá: „Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.“

Čo sa odohráva počas pôstu? Nato, aby sme žili, potrebujeme jesť. Keď sa človek zrieka jedla kvôli duchovným cieľom, tým vyjadruje: "Môžem sa stravovať Božím Slovom, teda Božou vôľou, ktorá je pre mňa život!" Božie Slovo je živé a účinné slovo.

Ježiš len zopakoval, čo je napísané v Starom zákone v 5. knihe Mojžišovej 8,3 („Pokoril ťa a dopustil na teba hlad a sýtil ťa mannou, ktorú si nepoznal a ktorú nepoznali ani tvoji otcovia, aby ti dal vedieť, že nie samým chlebom žije človek, ale všetkým, čo vychádza z úst Hospodinových) - a toto vôbec nie je metafora. Je to naozaj tak!

Keď človek trávi svoj čas štúdiom Biblie a hlboko uvažuje nad prečítaným, ak sa naje (od slova jesť) Božieho slova, ak človek žije Božím slovom a Božou vôľou, vtedy človek úplne zabúda na jedlo a vtedy človek fyzicky cíti, ako k nemu prichádza Božia sila a drží ho.

Síce podľa všetkých fyzických zákonov by mal byť slabý, unavený, ale v deň pôstu pokračuje vo svojom bežnom živote, kde rieši všetky svoje problémy. V niektorých prípadoch je to veľmi napätý, problémový deň. Keby človek v takom dni nemal pôst, bol by absolútne zničený. Ale keďže sa postil – za podmienky, že sa postil správne a keď pôstom ukázal, že žije nielen fyzickým jedlom, ale že tento duchovný chlieb je pre neho dôležitejší, tým povedal sám sebe a všetkým dookola, že sa zdržiava jesť fyzické jedlo preto, aby mohol jesť duchovné jedlo a chce prijímať Božiu vôľu do svojho života - vtedy sa stane zázrak! Vtedy padá na človeka osobitné Božie požehnanie a človek fyzicky pociťuje silu – silu, ktorá pochádza priamo od Boha.

Keď sa Ježiš takto postil, pre Neho to bolo prijatím Božej vôle v jeho živote. Ukázal, že duchovno je viac ako telesné veci. V tomto bol hlavný zmysel pôstu. Keď Ježiš 40-dňový pôst ukončil, Matúš nám hovorí, že vtedy odišiel od neho satan a prišli anjeli, aby mu slúžili. Odohrala sa tu počas pôstu premena?

Ježiš zvíťazil nad diablom a dostal nadprirodzenú pomoc od anjelov. Všetkým týmto sa Ježiš pripravil na nastávajúcu službu na zemi. Z toho vidíme, že vzor pôstu, ktorý naozaj privádza človeka k premene, praktizovali Dávid a Ježiš.

O službe Ježiša sú nám zanechané takéto zaujímavé slová – Ján 4,32-34: „32 On však povedal: Ja mám jesť pokrm, o ktorom vy neviete. 33 Tu si povedali učeníci medzi sebou: Či Mu niekto doniesol jesť? 34 Ježiš im povedal: Mojím pokrmom je činiť vôľu Toho, ktorý ma poslal, a dokončiť Jeho dielo.“

Čo robí človek počas pôstu? Zaprie svoju vôľu a zriekne sa svojho jedla preto, aby dal možnosť Bohu, aby On ho nakrmil - Božím chlebom, vôľou, slovom, aby dal Bohu možnosť vykonať zázrak, poslať mu anjelov. Toto znamená pôst, ktorý je na premenu človeka.

3. príklad: 1.list Korinským 9,25-27: „25 A každý, kto závodí, zdržuje sa všetkého; oni preto, aby dosiahli porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. 26 Ja teda tak bežím, nie ako na neisto, tak bojujem, nie akoby som bil do vetra. 27 Ale krotím svoje telo a podrobujem si ho, aby som azda, kým iným kážem, sám nebol zavrhnutý.“

A každý, kto závodí, zdržuje sa všetkého. Porušiteľného a neporušiteľného. Aby sme dostali večný veniec, treba sa zdržiavať. Preto keď ja tak bežím nie na neisto, ukážňujem sám seba. Čím môže byť pôst? Krotením a podrobením tela - tela s hriešnymi sklonmi a zvykmi.

Apoštol Pavel, keď sa postil (a nie iba hladoval), robil to s cieľom nie hladovania, ale s cieľom krotenia a podrobenia zlých návykov. Pôst je aj tréning v duchovnom živote - je to podriaďovanie sa túžob tela potrebám ducha. Pôst je spôsob víťazstva nad hriešnym telom.

Takže dnes sme si rozobrali ešte jeden nástroj na premenu, ktorý je nám daný v Svätom písme. Sväté písmo ukazuje, kde je premena prostredníctvom pôstu reálna a v ktorých prípadoch môžeme aj my pôst používať rovnako.

A preto vás vyzývam k takémuto pôstu. Je to Božia vôľa a preto, keď sa pripravujete na pôst, urobte tieto kroky:

1. Určite si cieľ a dajte sami sebe otázky: Proti ktorému hriechu sa dnes mám postiť? Kto je v centre pôstu: ja alebo Boh?

Začnite od najviac výrazného hriechu vo vašom živote, ktorý je zjavný. Keď je niekomu ťažké to určiť, obráťte sa na svojho manžela alebo manželku, kamarátov, deti, príbuzných, susedov. Presne sformulujte cieľ. Musíte si dať otázku: “Nad ktorým konkrétnym hriechom chcem zvíťaziť?”

2. Aká je Božia vôľa? Koho vôľu idem pôstom naplniť? Moju alebo Božiu? Božiu vôľu poznáme: napr. aby nemal škodlivé zvyky, aby miloval blížnych, aby miloval Boha.

3. Určite si deň pôstu.

4. Z Božieho Písma vidíme, že často sa pozývali iní ľudia na pomoc, aby sa postili, niekto vás možno v pôste podporí - možnože vaša rodina, rodičia, známi.

Objavte pôst - či už budete sami alebo s podporujúcou skupinou - a postite sa na vykorenenie tohto daného hriechu, pretože pôst je daný Bohom ako spôsob ukážňovania, krotenia tela.

5. Keď máte ten konkrétny cieľ, tak svoje oči počas pôstu neuhnite od tohto cieľa (deň, dva dni alebo neviem ako dlho sa budete postiť), proste Pána a prijímajte od Neho v tejto modlitbe víťazstvo, o ktorom sme hovorili vyššie.

A, moji milí, my máme nádherný prísľub v tejto otázke!

Čo sa stalo s Ježišom, keď bojoval s diablom? Zvítazil nad tromi druhmi pokušení:

1. žiadosť tela – urob chleba („*Ak si Syn Boží, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby!*“)
2. žiadosť očí - jednoducho sa mi pokloň a toto bude tvoje („*Toto všetko Ti dám, ak padneš a budeš sa mi klaňať.*“)
3. pýcha života - hod' sa z chrámu a ukáž všetkým, že sa nerozbiješ, veď anjeli ťa zachytia, ukáž, že sa odlišuješ od všetkých ostatných („*Ak si Syn Boží, zhod' sa; veď je napísané: Anjelom svojim prikáže o Tebe a zachytia Ťa na ruky, aby si si nohu neurazil o kameň.*“)

Žiadosť tela, žiadosť očí a pýcha života. Všetky tieto pokušenia boli zvíťazené práve pôstom. A toto je pre nás požehnaná správa a pozrime sa prečo v 1. liste Jána 2,16-17: „*16 Lebo čokoľvek je vo svete, žiadosť tela, žiadosť očí a pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta. 17 Svet však hynie, aj jeho žiadosť (hynie), ale ten, kto koná Božiu vôľu, zostáva naveky.*“

Povedzte, čo je to žiadosť očí, žiadosť tela a pýcha života? Je to všetko, čo je vo svete. Inými slovami povedané, vo svete diavla proti nám nič iné nie je!!!

To sú tri cesty, cez ktoré hriech vchádza k nám. Predstavte si, nič iné tu nie je, len toto, v konečnom dôsledku diabol nie je až tak vynaliezavý. Existujú tri cesty, ktorými hriech vchádza do človeka. Čím môžeme nad týmito vecami zvíťaziť? Pôstom. Ježiš už nad týmito zvíťazil.

A tu je ten prísľub - Zjavenie 3,21: „*Toho, kto zvíťazí, posadím vedľa seba na Mojom tróne, ako som aj Ja zvíťazil a zasadol som s Mojm Otcom na Jeho tróne.*“

Ježiš, keď bol na púšti, nebol tam sám pre seba. On tam bol ako predstaviteľ celého ľudstva! On tam bol za každého z Vás! On tam stál ako náš Zástupca! A On zvíťazil! Hovorí nám: „*Tak ako som Ja zvíťazil, tak aj vy dokážete zvíťaziť*“.

Ježiš už touto cestou prešiel, my už ideme po Jeho stopách a to znamená, že každú žiadostivosť nám On pomôže v láske a v Jeho sile prekonať. A to aj za pomoci pôstu!

Postite sa, aby ste zvíťazili nad hriechom! Amen.

Preložené a natitulkované so súhlasom Vitalija Olijnika.